

Uitspraak Medisch Tuchtcollege Groningen

1995/70

Het Medisch Tuchtcollege te Groningen heeft de navolgende beslissing gegeven inzake de klacht, ingediend door de heer A, wonende te C, tegen drs. B, kinderpsychiater, wonende te D.

1. Verloop van de procedure

Bij brief van 20 september 1995 heeft klager een klacht ingediend tegen de aangeklaagde psychiater. Bij brief van 15 november 1995 heeft aangeklaagde verweer gevoerd. Na de oproep voor de zitting heeft mr. E, advocaat te C, namens aangeklaagde bericht dat deze niet ter zitting aanwezig zou kunnen zijn.

Het College heeft de klacht ter zitting van 11 maart 1996 behandeld in aanwezigheid van klager, zijn raadsman mr. F, advocaat te C, en mr. E voornoemd.

2. De klacht

De klacht luidt – zakelijk weergegeven – als volgt.

Krachtens een beschikking van de Kinderrechter te C verblijven de drie kinderen van klager, die niet met het ouderlijk gezag was belast, sedert september 1993 bij hem. Bij beschikking van 31 mei 1994 is de gewezen echtgenote van klager met de voogdij belast en klager met de toeziende voogdij. Tegen deze laatste beschikking heeft klager beroep ingesteld bij het Gerechtshof te G, waarna het Hof aan de Raad voor de Kinderbescherming opdracht heeft gegeven rapport uit te brengen omtrent het gezag over de kinderen.

Bij brief van 22 maart 1995 heeft de Raad aan aangeklaagde gevraagd rapport uit te brengen over een aantal gespecificeerde vragen.

Klager heeft van de Raad een kopie van een ongetekend en ongedateerd, door aangeklaagde vervaardigd stuk, getiteld 'Uitkomsten te gebruiken bij de rapportage aan het Gerechtshof' ontvangen. In dit stuk is o.a. vermeld 'Alhoewel er sprake is van subjectief beleefde informatie, die mij is aange-reikt, meen ik toch te moeten opmerken, dat ik mijn twijfels heb over de

kwaliteit van de opvoeding van de vader, alhoewel ik hem niet ken!'. Klager verwijt aangeklaagde dat hij dit

geschreven heeft zonder ooit met hem en de kinderen gesproken te hebben, terwijl de uitspraak over klagers opvoedingskwaliteiten niet in overeenstemming is met de feiten zoals die zijn omschreven in een brief van de openbare school 'H' van 7 oktober 1994 en van de Riagg van 8 september 1994.

3. Het verweer

Het verweer luidt – zakelijk weergegeven – als volgt.

De klacht richt zich kennelijk op de zinsnede waarin aangeklaagde een opmerking maakt over de opvoedkundige kwaliteiten van de heer A, naar aanleiding van door de ex-echtgenote van de heer A verstrekte informatie aan aangeklaagde.

Aangeklaagde heeft zijn opmerkingen van twee relativerende kwalificaties voorzien: dat de hem verstrekte informatie subjectief is en dat hij klager niet kent.

Aangeklaagde is van oordeel dat de vraag of deze opmerkingen al dan niet juist zijn een zaak is die voorgelegd dient te worden aan het College dat de omgangsregeling beoordeelt, het Gerechtshof te G.

4. Beoordeling van de klacht

Het College stelt vast dat het Gerechtshof te G aan de Raad voor de Kinderbescherming heeft opgedragen een rapport uit te brengen over de voogdij over de minderjarige kinderen van klager en dat de Raad op haar beurt aan aangeklaagde heeft verzocht als onafhankelijk deskundige specifieke vragen voor te leggen aan de psychiater van het I Ziekenhuis te A, die de gewezen echtgenote van klager behandelt, over haar gezondheidstoestand om zo tot een verantwoord advies aan het Gerechtshof te komen.

Het College stelt vast dat, niet uit het overgelegde stuk maar wel uit het verweer, blijkt dat aangeklaagde met de gewezen echtgenote van klager heeft gesproken. Het is het College niet duidelijk op welke grond aangeklaagde

zonder klager gesproken te hebben tot de gewraakte zin heeft kunnen komen. Het College is van oordeel dat de wijze van totstandkoming van het stuk 'Uitkomsten te gebruiken bij de rapportage aan het Gerechtshof' niet voldoet aan de eisen die men aan een deskundigenrapport dient te stellen – er is slechts een partij gehoord, de Riagg is niet gehoord, er wordt ongevraagd ongemotiveerde informatie gegeven, waardoor het rapport, ongeacht de inhoud, de indruk kan wekken (te) subjectief te zijn. Het College heeft reeds eerder in vergelijkbare gevallen een maatregel opgelegd. Nu aangeklaagde niet ter zitting aanwezig was, heeft het College niet kunnen nagaan of aangeklaagde van deze jurisprudentie ten tijde van het opstellen van het gewraakte stuk op de hoogte was. Het College wil daarom in dit geval volstaan met het opleggen van de maatregel van waarschuwing.

5. Beslissing

Het Medisch Tuchtcollege te Groningen, Legt aan aangeklaagde de maatregel van waarschuwing op. Bepaalt dat deze beslissing op de wijze als voorgeschreven bij artikel 13B van de Medische Tuchtwet wordt bekend gemaakt door toezending met het verzoek tot plaatsing aan de Nederlandse Staatscourant, alsmede aan de volgende tijdschriften: Tijdschrift voor Gezondheidsrecht, Medisch Contact, Nederlands Tijdschrift voor Geneeskunde.

Aldus gewezen door: mr. R.J.C. Wessels, plv. voorzitter, drs. F.G.H. de Noord, lid-geneeskundige, prof.dr. J.N. Homan van der Heide, lid-geneeskundige, prof.dr. R.J. van den Bosch, lid-geneeskundige, dr. T.D. Ypma, plv. lid-geneeskundige, bijgestaan door mr. M.P. Dorhout, secretaris, en uitgesproken op 2 mei 1996 door de voorzitter, in tegenwoordigheid van de secretaris.